

KETTES SZÁMÚ ZSOLTÁR

Kerekes Ernő

A galaxis-rendszerek előttte
csillogó porszemként lebegnek.
Tekintete gondosan követi,
ahogyan halad a fény.
Lágyan végigsimítja
a végtelen idő fonalát.

Egyszer csak megáll, leguggol.
Megdermedt bogarat talál.
Tenyerében lehelgeti,
amíg az lassan életre kel, felenged,
hálás kört repül
halk zümmögéssel.

Én vagyok az.

Forrás: www.keresztenydalek.hu